

ἀτμοῦ ταχυδρομικῆ ὑπηρεσία, τὸ σύστημα τῶν ἀτμοκινήτων μύλων εἰς ἡμέραν κοινῆς χρήσεως· καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ἰδέα τοῦ νὰ χρησιμοποιηθῆ ἢ ἔλιξ ταῦτοχρόνως καὶ ὡς πηδάλιον εἶνε τῆς κεφαλῆς του γέννημα· δὲν εἶνε δὲ ἄπορον ἂν καὶ αὐτὴ πραγματοποιηθῆ ἡμέραν τινα.

Τοῦ Σμιθ μὴ δυνηθέντος ν' ἀποδείξῃ τὸ γνήσιον τῆς ἐφευρέσεώς του ἢ ἀγγλικῆ κυβέρνησις ἔταξε βραβεῖον 20,000 λιρῶν διὰ τὸν πρῶτον ἐπινοήσαντα τὸ μηχανήμα. Ὁ Ῥέσσελ ἀπέδειξε τετραγωνικῶς τὴν προτεραιότητα αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὶν ἢ προφθάσῃ ν' ἀκούσῃ τὴν ἀπόφασιν, ἀπεβίωσε κατὰ τὸ 1857· τὸ βραβεῖον διευμοιράσθη τότε εἰς πέντε Ἀγγλους, οἱ δὲ κληρονόμοι τοῦ ἀληθοῦς καὶ γησιῶ ἐφευρετοῦ οὔτε αὐτὰ τὰ ἐπίσημα ἐγγράφα τῶν κατώρθωσαν νὰ παραλάβωσιν ἀπὸ τῶν βρεττανικῶν δικαστηρίων, διότι, ὡς ἔγραφεν ὁ ἐν Λονδίῳ αὐστριακὸς πρόξενος, «φαίνεται ὅτι ταῦτα παρέπεσον καὶ ἀπώλοντο». Ὁ δυστυχὴς Γερμανὸς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὠμοίαζε τὸν μοναχὸν τοῦ μεσαίωτος ὅστις ὤφειλε νὰ ζητήσῃ προηγουμένως ἄδειαν παρὰ τοῦ προῖσταμένου ὅπως δυνήθῃ ν' ἀποθάνῃ! Καὶ οὕτως ὁ μέγας ἐκείνος ἐφευρετὴς ἐγεύσατο μέχρι τρυγὸς τῶν πικριῶν τῆς ἀποτυχίας, σχῶν τὴν τύχην τοῦ ἀρχαίου Προμηθέως, τοῦ δεσμευθέντος διότι εὐηργέτησε τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἡ ἀτμομηχανή, ὡς δούλος ὀχληρὸς καὶ ἐπικίνδυνος, πιθανὸν ἡμέραν τινα νὰ τεθῆ εἰς ἀχρησίαν· ἢ εἰς τὸ κύτος ὅμως τοῦ πλοίου, παρὰ τὴν πρύμναν καταβεβυθισμένη ἔλιξ ἔσεται πάντοτε μέσον κινήσεως ἀπλούστατον ἅμα καὶ ἐντελέστατον. Ὡς οἱ δεκαδικοὶ ἀριθμοί, ὡς ἡ τυπογραφικὴ τέχνη οὕτω καὶ αὐτὴ, ἅπαξ ἐφευρεθείσα, ἐγένετο ἀναπαλλοτρίωτον κτῆμα ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος. Τὸν δ' ἐφευρόντα αὐτήν, ὃν περιεφρόνησε καὶ ἐχλεύασεν ἡ ἰδία του πατρίς, δοξάζει νῦν καὶ τιμᾷ ὅλος ὁ πεπολιτισμένος κόσμος, ἐγγράφας τὸ ὄνομά του ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐπιφανεστέρων εὐεργετῶν αὐτοῦ.

Ἐν Κων[πόλει, κατ' Ἀύγουστον 1879. Γ. ΚΑΤΣΕΛΙΔΗΣ.

Οἱ ἀναγινώσκοντες ἐν τῇ Ἐστίᾳ τὰς ἐξαιρέτους «Γνώμας τοῦ Λαροσφουκά», ἄς τοσοῦτον ἐπιτυχῶς διερμηνεύει εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν ὁ δεξιὸς κάλαμος τοῦ κ. Γ. Ζωχιου, οὐχὶ ἄνευ εὐχαριστήσεως θέλουσιν ἀναγνώσει, πιστευόμεν, καὶ τὴν κατωτέρω ἐν μεταφράσει δημοσιευομένην ἀπεικόνισιν (portrait) τοῦ συγγραφέως τῶν Γνωμῶν τούτων, δουκὸς de la Rochefoucauld, γραφεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ δημοσιευθεῖσαν ἐν ἔτει 1658, ἣτις ὅσον εἶνε περιεργότατη, τοσοῦτον καὶ διδακτικὴ εἰς πάντα τὸν ἀναγινώσκοντα. Σ. τ. Δ.

Ἀπεικόνισις

ΤΟΥ ΔΟΥΚΟΣ DE LA ROCHEFOUCAULD

ὑπὸ τοῦ ἰδίου γραφεῖσα

Εἶμαι ἀναστήματος μέσου, ἀνειμένου καὶ συμμέτρου. Ἐχῶ τὴν ὄψιν μελάγχρουν, τὸ μέτωπον πλατὺ καὶ σύμμετρον, τοὺς ὀφθαλμοὺς μέλανας,

μικροὺς καὶ κοίλους, τὰς ὀφθαλμὸς μελαίνας καὶ πυκνὰς καὶ εὖ διηκούσας. Δύσκολον μοι εἶνε νὰ ἀποφανθῶ περὶ τῆς ῥίνος μου ὅποιον ἔχει σχῆμα· διότι οὔτε σιμὴ εἶνε, οὔτε γρυπὴ, οὔτε εὐσαρπος οὔτε λεπτή, ὅσον τοῦλάχιστον ἐγὼ νομίζω· δύναμαι μόνον περὶ αὐτῆς νὰ εἶπω ὅτι εἶνε μεγάλη μάλλον ἢ μικρὰ καὶ ὅτι κατέρχεται ὀλίγον ὑπὲρ τὸ μέτρον πρὸς τὰ κάτω. Ἐχῶ μέγαν τὸ στόμα, τὰ δὲ χεῖλη ἱκανῶς ἐρυθρὰ συνήθως, καὶ οὔτε ἀσχημα οὔτε ἐξόχως ὠραία. Τοὺς ὀδόντας ἔχῶ λευκοὺς καὶ εὖ ἡρμοσμένους. Μοι εἶπον ποτὲ ὅτι εἶχον τὸν πώγωνά ὀλίγον ὑπέμετρον· ἀλλὰ παρατηρήσας εἰς κάτοπτρον ἵνα μάθω τὸ ἀληθές, δὲν ἠδυνήθην νὰ σχηματίσω ἀκριβῆ περὶ τούτου γνώμην. Ἐν συνόλω τὸ πρόσωπόν μου εἶνε σχήματος ἢ τετραγωνικοῦ ἢ ὠσειδοῦς· ὀποτέρου ὅμως τούτων δυσκολεύομαι νὰ ἀποφανθῶ. Τὴν κόμην ἔχῶ μέλαιναν καὶ ὀμαλὴν καὶ πρὸς τούτοις ἀρκούντως πυκνὴν καὶ μακράν, ὥστε νὰ ἀξίω ὅτι ἔχῶ ὠραίαν κεφαλὴν.

Ἐν τῇ ἐκφράσει τοῦ προσώπου μου ὑπάρχει τι τὸ σκυθρωπὸν καὶ ἀλαζονικόν· τοῦτο πλεῖστοι ὑπολαμβάνουσιν ὡς ἐμφανῶς περιφρόνησιν πρὸς τοὺς ἄλλους, ἐνῶ οὐδαμῶς ὑπάρχει ἐν ἐμοὶ τοιαύτη τις διάθεσις. Ἐν τῇ μετὰ τῶν ἄλλων ἀναστροφῇ συμπεριφέρομαι ἐλευθέρως λιάν, ἐνίοτε ὑπὲρ τὸ μέτρον, ὥστε ὀμιλῶν συχνὰ μεταχειρίζομαι χειρονομίας. Αὕτη εἶνε εἰλικρινῶς ἡ γνώμην μου περὶ τῆς ἐξωτερικῆς μορφῆς μου, καὶ πιστεύω ὅτι καὶ οἱ γνωρίζοντές με θὰ συνομολογήσωσι ὅτι ἡ γνώμην αὕτη δὲν ἀπέχει πολὺ τῆς ἀληθείας. Μετὰ τῆς αὐτῆς δὲ εἰλικρινείας θέλω προβῆ εἰς συμπλήρωσιν τῆς εἰκόνας μου· διότι ἐσπούδασα ἀρκούντως ἑμαυτὸν ὥστε νὰ ἔχω πλήρη ἑαυτοῦ γνώσιν, καὶ οὔτε τὸ θάρρος θέλει μὲ λείψει ὅπως ἐλευθέρως ἀναφέρω τὰ προτερήματά μου, οὔτε ἡ εἰλικρινεία ἵνα ὁμολογήσω τὰ ἐλαττώματά μου.

Καὶ πρῶτον, ἵνα ὀμιλήσω περὶ τῆς ψυχικῆς μου διαθέσεως, ἔχῶ τὸ ἦθος μελαγχολικόν καὶ εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ἀπὸ τριῶν ἢ τεσσαρῶν ἔτων μόλις τρεῖς ἢ τετράκις ὁ γέλως διέσπειρε τὰ χεῖλη μου. Μοι φαίνεται ἐν τούτοις ὅτι ἡ μελαγχολία μου θὰ ἦτο ἀνεκτὴ καὶ ὅπως προεῖα, ἐὰν δὲν ἐπνηξάνετο καὶ ἐκ τῆς διὰ τῶν ἐξῶθεν ἐντυπώσεων προσγενομένης, ἥτις τοσοῦτον πληροῖ τὴν φαντασίαν μου καὶ κυριεύει ἰσχυρῶς τὸ πνεῦμά μου, ὥστε τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου ἢ ῥεμβάζω ἄφρωνος ἢ οὐδαμῶς προσέχω εἰς ὅ, τι ἐκφεύγει τοῦ στόματός μου. Εἶμαι λιάν ἐπιφυλακτικὸς πρὸς ὅσους δὲν γνωρίζω, καὶ πρὸς τοὺς πλείστους δὲ τῶν γνωρίμων μου δὲν εἶμαι ὅπως ἀνοικτόκαρδος. Δισθάνομαι καλῶς ὅτι τοῦτο εἶνε ἐλάττωμα καὶ οὐδενὸς θέλω ἀμελήσει ἵνα διορθωθῶ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τοῦ προσώπου μου σκυθρωπότης συντελεῖ εἰς τὸ νὰ φαίνομαι ἐπιφυλακτικώτερος ἢ ὅσον πράγματι

εἶμαι, οὐδαμῶς δ' ἐξαρτᾶται ἀφ' ἡμῶν νὰ ἀπαλαχθῶμεν φυσικῆς τινος διαθέσεως, ἥτις προέρχεται ἐκ τῆς ἰδιοσυγκρασίας ἡμῶν, νομίζω ὅτι καὶ διορθωθείς ἐσωτερικῶς δὲν θὰ ἀπαλλαχθῶ ὄλως τῶν ἐπὶ τοῦ προσώπου μου σκυθρωπῶν δειγμάτων.

Ἔχω πνεῦμα, καὶ οὐδαμῶς δυσκολεύομαι νὰ τὸ εἶπω· διότι πρὸς τί νὰ ἀκκίζηται τις ἐν τούτῳ; Αἱ τόσαι λοξοδρομίαι καὶ περιστροφαί, ἃς συνήθως μεταχειρίζονται διὰ νὰ εἰπωσι τὰ προτερήματά των οἱ ἄνθρωποι, μοὶ φαίνεται ὅτι κρύπτουσιν ὑπὸ φαινομένην μετριοφροσύνην κάπως τὴν ματαιότητα αὐτῶν, καὶ ὅτι τὸν τρόπον τούτων μεταχειρίζονται ἐπιτηδείως ὅπως παράσχωσι τὴν περὶ ἑαυτῶν ἰδέαν πολὺ ἀνωτέραν τῆς ἀληθοῦς. Τὸ κατ' ἐμὲ εἶμαι εὐχαριστημένος ἐὰν ἡ περὶ ἑαυτοῦ γνώμη τῶν ἄλλων κατ' οὐδὲν εἶνε κρείσσω τῆς ἀληθείας, καὶ οὔτε ὠραιότερος οὔτε εὐπροσηγορότερος οὔτε πνευματωδέστερος θεωροῦμαι ἢ ὅσον πράγματι εἶμαι. Ἔχω λοιπὸν πνεῦμα, τὸ λέγω καὶ πάλιν, ἀλλ' ἡ μελαγχολία τοῦ χαρακτῆρός μου καταστρέφει αὐτό· διότι, ἐνῶ καὶ τῆς γλώσσης εἶμαι ἐγκρατῆς καὶ τὴν μνήμην ἔχω ἰσχυρὰν καὶ ἀρκούντως εὐκρινῶς σκέπτομαι, ἐν τούτοις τοσοῦτον μὲ κατέχει ἰσχυρῶς ἡ σκυθρωπότης, ὥστε συνήθως ἐκφράζει ὄλως ἀνεπιτυχῶς τὰς ἰδέας μου.

Ἡ μετὰ ἐντίμων ἀνδρῶν ἀναστροφή εἶνε εὐχαρίστησις καταθελγούσα με. Τὴν δὲ ὁμιλίαν ἐπιθυμῶ σπουδαίαν καὶ κύριον αὐτῆς θέμα τὴν ἠθικὴν. Ἐν τούτοις ἀρέσκομαι ἔτι καὶ εἰς τὰς φαιδράς ὁμιλίας· ἐὰν δὲ δὲν ἐνδιατρίβω εἰς τὰ ἐλαφρὰ ἐκεῖνα, τὰ κινουῦντα τὴν εὐθυμίαν, τοῦτο οὐδαμῶς σημαίνει ὅτι ἀγνοῶ τὴν ἀξίαν τῆς κομψῆς εὐφυολογίας καὶ ὅτι ἀποκρούω τὴν ἐκ τῆς τοιαύτης χαριεντολογίας διασκέδασιν, ἐν ἧ τοσοῦτον εὐδοκίμοισιν ἐνίοτε τὰ γοργὰ καὶ εὐχερῆ πνεύματα. Γράφω καλῶς ἐν πεζῷ λόγῳ, καὶ στιχοῦργῶ δὲ εὐδοκίμως· καὶ ἂν ἠδύνατο νὰ μὲ συγκινήσῃ ἡ ἐκ τῆς ποιήσεως δόξα, νομίζω ὅτι διὰ τῆς ἐπιμελοῦς ἀσκήσεως θὰ ἠδυνάμην νὰ ἀποκτήτω εὐφημον ἐν τοῖς ποιηταῖς ὄνομα.

Ἀγαπῶ τὴν ἀνάγνωσιν ἐν γένει· ἰδίως δὲ μὲ εὐχαριστεῖ ἐκεῖνων τῶν βιβλίων ἡ ἀνάγνωσις, ἥτις δύναται νὰ διαμορφώτῃ τὸν νοῦν καὶ ἐνισχύσῃ τὴν ψυχὴν. Μάλιστα δὲ αἰσθάνομαι ἐξαιρετον ἡδονὴν ὅταν ἡ ἀνάγνωσις γίνεται ἐν συνεντεύξει μετ' ἄλλου τινὸς εὐφυοῦς προσώπου· διότι οὕτως ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν διεγείρεται ἡ παρατήρησις ἐπὶ τῶν ἀναγνωστικῶν· ἐκ δὲ τῶν τοιούτων παρατηρήσεων γεννᾶται ἡ εὐαρεστοτάτη καὶ ὠφελιμωτάτη συνομιλία, ἥτις δύναται ποτὲ νὰ ὑπάρξῃ.

Κρίνω εὐδοκίμως τὰ διανοητικὰ προϊόντα εἴτε ἐν πεζῷ λόγῳ εἴτε ἐμμετρα, ἅτινα μοὶ παραδίδουσι πρὸς τοῦτο. Τὴν περὶ αὐτῶν ὅμως γνώμην μου ἀποφαίνομαι μετ' ὑπερμέτρου ἴσως

παρησίας. Πλὴν δὲ τούτου ἔχω καὶ ἄλλο τι κακόν, νὰ ἦμαι ἐνίοτε ὑπὲρ τὸ δέον λεπτολόγος καὶ αὐστηρὸς εἰς τὰς κρίσεις μου. Οὐδαμῶς μὲ δυσαρεστοῦσιν αἱ συζητήσεις, συχὰ δὲ εὐχαρίστως λαμβάνω εἰς αὐτὰς μέρος· ἀλλὰ συνήθως ὑποστηρίζω τὴν γνώμην μου μεθ' ὑπερμέτρου θερμότητος· ἐνίοτε δὲ, ὅταν ὁ ἀντίπαλός μου ἔχῃ ἄδικον, ἐξαπτόμενος ἐν τῇ ὑπερασπίσει τοῦ ὀρθοῦ, προσκρούω ἐγὼ αὐτὸς εἰς τὴν λογικὴν.

Ἔχω τὰ αἰσθήματα εὐγενῆ, κλίσεις γενναίας καὶ τοσοῦτον φαιδρὰν ἐπιθυμίαν νὰ ἦμαι ἐν πᾶσι χρηστὸς ἀνὴρ, ὥστε μεγαλειότεραν ὑπηρεσίαν δὲν δύναται νὰ μοὶ παράσχωσιν οἱ φίλοι μου ἢ γνωστοποιούτες μοὶ ἐλευθέρως τὰ ἐλαττώματά μου. Οἱ εἰς οἰκειότερας πρὸς με εὐρισκόμενοι σχέσεις, ὅσοι εἶχον τὴν καλωσύνην νὰ μὲ εἰδοποιήσωσιν ἐνίοτε ἐπὶ τούτου, γινώσκουσιν ὅτι τὰς συμβουλὰς αὐτῶν ἀπεδέχθην πάντοτε μετ' ἀνεκφράστου χαρᾶς καὶ ἐξαιρετοῦ μετριοτήτος καὶ προθυμίας.

Τὰς τῆς ψυχῆς ὁρμὰς ἔχω πάσας πραεῖας καὶ ἀρμονικὰς. Οὐδέποτε σχεδὸν μὲ εἶδον ὀργιζόμενον, οὐδέποτε δὲ κατ' οὐδενὸς ἠσθάνθη μῖσος. Τοῦτο δὲ οὐχὶ διότι εἶμαι ἀνίκανος νὰ ἐκδικηθῶ, ἐὰν τυχόν ἤθελον προσβληθῆ ὑπὸ τινος καὶ ἡ τιμὴ μου ἀπῆτει νὰ ἀποτρίψω τὴν προσγενομένην μοι ὕβριν. Τοῦναντίον εἶμι βέβαιος ὅτι τὸ καθήκον ἤθελον ἀντικαταστήσει ἐπ' ἐμοὶ τόσον καλῶς τὸ μῖσος κατὰ τοῦ ὕβριστοῦ, ὥστε τὴν ἐκδίκησιν ἤθελον ἐπιδιώξει μετὰ πλείονος ἢ πᾶς ἄλλος σφοδρότατος.

Ἡ φιλοδοξία οὐδαμῶς ἄπτεται τῆς ψυχῆς μου. Οὐδὲν σχεδὸν ὑπάρχει τὸ φοβίζον με, ἥμιστά δὲ πάντων ὁ θάνατος.

Τὸ αἶσθημα τοῦ οἴκτου σπανίως εἰσχωρεῖ εἰς τὴν ψυχὴν μου· καὶ θὰ ἐπεθύμουν οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ ἠσθάνομην αὐτό. Ἐν τούτοις πράττω πᾶν τὸ ἐπ' ἐμοὶ εἰς ἀνακούφισιν ἀνθρώπου κακῶς διακειμένου· καὶ πιστεύω ἀληθῶς ὅτι τὸ πᾶν ὀφείλει τις νὰ πράττῃ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἔτι καὶ νὰ ἐπιδεικνύῃ πρὸς τὸν πάσχοντα πολλὴν συμπάθειαν διὰ τὰ δεινὰ του· διότι οἱ ταλαιπωρούμενοι ὑπὸ τινος δυστυχίας εἶνε τοσοῦτον ἀνόητοι, ὥστε ἡ πρὸς αὐτοὺς συμπάθεια τοῦ ἄλλου εἶνε ὡσεὶ βάλσαμον γλυκὺ τῆς δυστυχίας των· νομίζω ὅμως ὅτι πρέπει νὰ περιορισθῇ τις εἰς ἀπλὴν μόνον ἐπίδειξιν, φυλαττόμενος ἐπιμελῶς ἀπὸ τοῦ νὰ αἰσθανθῆ πράγματι τὴν συμπάθειαν. Διότι εἶνε αἶσθημα εἰς οὐδὲν χρήσιμον ἐν ψυχῇ εὐ πεφυκυῖα ἢ εἰς ἐξασθένισιν τῆς καρδίας καὶ διὰ τοῦτο καλὸν μόνον διὰ τὸν ὄχλον, ὅστις οὐδὲν πράττων κατὰ λόγον, ἔχει ἀνάγκην τοιούτων αἰσθημάτων, ἵνα κινῶσιν αὐτὸν εἰς ἐπιτέλεσιν τῶν προπόντων.

Ἀγαπῶ τοὺς φίλους μου· καὶ ἀγαπῶ αὐτοὺς οὕτως, ὥστε οὐδὲ στιγμὴν ἤθελον διστάσει νὰ θυσιάσω τὰ συμφέροντά μου ὑπὲρ αὐτῶν. Εἶμι

δὲ πρὸς αὐτοὺς συγκαταβατικός· ὑπομένω πρῶς τὰς δυστροπίας των· πολλὰς θωπείας μόνον δὲν κάμνω πρὸς αὐτοὺς καὶ οὔτε πολὺ ἀνησυχῶ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ των.

Ἐκ φύσεως εἰμι ἥκιστα περιεργὸς πρὸς πᾶν ὅ,τι διεγείρει τῶν ἄλλων τὴν περιεργίαν. Εἰμι λίαν ἐχέμυθος, ὀλιγωτέραν δὲ ἢ πᾶς ἄλλος εὐρίσκω δυσκολίαν εἰς τὸ νὰ τηρήσω μυστικὸν ὅ,τι μοὶ ἀνακινούται ἐμπιστευτικῶς. Φυλάττω ἀκριβέστατα τὸν λόγον μου, οὐδέποτε παραβαίνων αὐτόν, οἰαδῆποτε καὶ ἂν ἔχη ἐπακόλουθα ἢ ἐκτέλεσις τῶν ὑπεσχημένων· τὴν ἔξιν δὲ ταύτην ἔκαμα νόμον ἀπαράβατον τοῦ βίου μου. Πρὸς τὰς γυναῖκας εἰμι εἰς ἄκρον ἀβρός· οὐδέποτε δέ, νομίζω, με ἐξέφυγεν ἐνώπιον αὐτῶν λόγος ἰκανὸς νὰ τὰς ἐνοχλήσῃ. Ἡ μετ' αὐτῶν συναναστροφή, ἐὰν τύχῃσιν εὐφρεῖς, μοὶ ἀρέσκει πλείοτερον ἢ ἡ μετ' ἀνδρῶν· διότι ἐν αὐτῇ αἰσθάνεται τις γλυκεῖάν τινα εὐχαρίστησιν, ἣν οὐδαμῶς εὐρίσκει εἰς τὴν μετ' ἀνδρῶν ἀναστροφήν· πλὴν δὲ τούτου μοὶ φαίνεται ὅτι αἱ γυναῖκες ὁμιλοῦσι μετὰ πλείονος σαφηνείας, καὶ ἐξετάζουσι τὸ θέμα περὶ οὗ ὁ λόγος, μετ' ἰδιαιτέρας τινὸς χάριτος. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς πρὸς τὰς γυναῖκας ἐρωτολογίας, μετεχειρίσθη ἄλλοτε αὐτὰς ὀλίγον· ἤδη ὅμως παρητήθη πλεόν ἀπὸ τὰ τοιαῦτα νεανικὰ κομψεύματα καίτοι νέος ἔτι· ἀπορῶ δὲ πῶς εὐρίσκονται ἀκόμη ἄνδρες ἀγαθοὶ ἀρεσκόμενοι εἰς τὰ τοιαῦτα νεανισύματα.

Μοὶ ἀρέσκουν ὑπερβαλλόντως αἱ γενναῖαι ὁρμαί, ἅτε ἐμφαίνουσαι τῆς ψυχῆς τὸ μέγεθος· καίτοι δὲ ἐν τῇ ἐξ' αὐτῶν διεγειρομένη ἀνησυχία ὑπάρχει τι τὸ προσκρούον εἰς τὴν αὐστηρὰν φρόνησιν, ἐξ ἄλλου ὅμως τοσοῦτον συμβιβάζονται πρὸς τὴν γνησιωτάτην ἀρετὴν, ὥστε νομίζω ὅτι οὐχὶ δικαίως ἤθελε τις καταδικάσει αὐτάς. Ἐγώ, ὅστις γινώσκω ὅλην τὴν ἐνυπάρχουσαν εὐαισθησίαν καὶ δύναμιν εἰς τὰ σφοδρὰ αἰσθήματα τοῦ ἔρωτος, ἐὰν ποτε ἤθελον ἐρωτευθῆ, βεβαίως τοιοῦτον θὰ ἦνε τὸ αἶσθημα, ὅπερ θέλει με κυριεύσει· ἀλλ' ὡς νῦν ἔχω, ἡ τοιαύτη γνώμη μου δὲν πιστεύω νὰ δοκιμασθῇ ποτε εἰς τὴν καρδίαν μου.

Γ. ΚΑΛΔΟΝΗΣ.

ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ ΑΣΥΛΑ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ.

Κατὰ τὸ 1869 συνέστη ἐν Βερολίῳ φιλανθρωπικὴ εἰταιρία νεκτερινῶν ἀσύλων διὰ τοὺς δυστυχεῖς ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, τῆς ὁποίας αἱ καταστατικαὶ πληροφορίες ἔχουσιν ὡς ἑξῆς: Ἀπὸ τοῦ 1869 μέχρι τέλους 1878 διενυκτέρευσαν ἐν τοῖς ἀσύλοις αὐτοῖς 548,919 ἄνδρες—19,534 παῖδες—1,408 βρέφη—67,451 γυναῖκες—καὶ 70,555 νεάνιδες. Κατὰ μόνον τὸ 1878 διενυκτέρευσαν 120,720 ἄνθρωποι, ἦτοι 106,183 ἄρρηνες καὶ 14,535 θήλειες. Αἱ δαπάναι τῆς εἰταιρίας ἀνέβησαν εἰς 204,222 μάρκων (=1 1/4 νέας δραχμῆς) καλυφθεῖσαι ὑπὸ τῶν

εἰς 481,939 μάρκ. ἀναβιβαζομένων κεφαλαίων τῆς εἰταιρίας, ἧτις ἀρχίσασα ἀπὸ τῶν μισθουμένων κτιρίων σήμερον λειτουργεῖ ἀπὸ ἰδιοκτητῶν αὐτῆς.

Κατὰ πρῶτον ὀργανίσθη τὸ γυναικεῖον ἄσυλον, ἡ περιγραφή τοῦ ὁποίου ἔχει ἀξιοσημείωτον εἰδικότητα καὶ δίδει γενικὴν περὶ τοῦ ὅλου ἔργου ἔννοιαν. Οἱ κοιτῶνες, ἕκαστος τῶν ὁποίων περιλαμβάνει 80 κλῖνας, εἶναι εἰς τὰ ἄνω πατώματα, διαιρουμένου τοῦ ἰσογείου εἰς ἰδιαιτέρα χωρίσματα διὰ τὴν διεύθυνσιν, ἐντευκτῆριον, νοσοκομεῖον, μαγειρεῖον, λουτρόν καὶ πλυντήριον. Τὸ ἄσυλον τῶν γυναικῶν ἀνοίγει εἰς τὰς 6 ὥρας τὸ ἑσπέρας μέχρι τῆς 8 τῆς πρωῆας τὸν χειμῶνα, καὶ ἀπὸ τῆς 7 ἑσπερινῆς μέχρι τῆς 7 τῆς πρωῆνης τὸ θέρος. Μέχρι τῆς 9 ὥρας τῆς πρωῆας συγχωρεῖται ἡ ἐν τῷ ἀσύλῳ διαμ. διὰ τὰς θελούσας νὰ ἐργασθῶσιν ἢ νὰ ἀναγνώσωσι (νήματα καὶ βελόναι, τεμάχια πανίων—βιβλία θρησκευτικὰ, καὶ ἀναγνωστικὰ, χάρτης καὶ γραφίδες προσφέρονται δωρεάν). Ἐκάστη γυνὴ ἐσερχομένη πλύνει τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις λούεται· ἐὰν τὰ φορέματά της εἶναι βεβρεγμένα ἢ ῥυπαρά, ὀδηγεῖται εἰς ἀποξήρανσιν ἢ πλύσιν αὐτῶν. Πρὸ τοῦ ὕπνου λαμβάνει ἐκάστη πινάκιον βροφήματος καὶ τεμάχιον ἄρτου· τὴν πρωτὴν δὲ κύπελλον καφφέ μετὰ μικροῦ λευκοῦ ἄρτου.

Ἡ διεύθυνσις ἐνεργεῖται ὑπὸ διευθυντρίας, προνοούσης περὶ τε τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ περὶ τῆς προμηθείας ὑπηρετικῶν θέσεων εἰς τὰ βουλομένας. Διατηρεῖται ἐν τῷ ἀσύλῳ πᾶσα προσοχὴ εἰς τὴν φιλοτιμίαν τῶν ξενοζομένων δυστυχῶν πλασμάτων, ἀπὸ τῶν ὁποίων οὐδεμία ζητεῖται ἐργασία, οὔτε τὸ ὄνομα καὶ ἡ καταγωγή. Μόνη τῆς ἡλικίας ἢ δῆλωσις εἶναι ἀναγκαῖα καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν νυκτῶν, τὰς ὁποίας διενυκτέρευσαν τὰ άτομα ἐν τῷ ἀσύλῳ. Μέχρι πέντε κατὰ μῆνα διανυκτέρευσεων δύναται ἐκάστη γυνὴ νὰ ποιήσῃ χρῆσιν τοῦ ἀσύλου, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ εἶναι καὶ αὐστηρὰ ἀπαγόρευσις μιᾶς ἢ καὶ δύο πλειοτέρων εἰς τὰς προσερχομένας. Ὁ σκοπὸς εἶναι ἵνα μὴ ἡ ἀφροντισία μεταβάλλῃ τὴν φιλανθρωπίαν εἰς σκόπελον.¹

Γνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάρρασις Γ. Ζωχιού.]

256.

Ὁ ἄνθρωπος, πρὸς πλάνην τῶν ἄλλων, προσποιούμενος ἀναλαμβάνει τὸ ἐπιτήδευμα αὐτοῦ ἀρμόζον. Διὰ τοῦτο δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι τὰ τοῦ κόσμου οὐδὲν ἄλλο εἶναι, εἰμὴ προσποιήσις.

257.

Ἡ τοῦ ἤθους βρῦτης πλάσμα εἶναι τοῦ σώ-

1. Οἰκονομ. Ἐπιθεωρήσεις.